

казваме, че страданията сж на мѣсто. Когато страдатъ, хората придобиватъ знания и се облагородяватъ. Страшно е, когато страданията не се използватъ, както трѣбва. Ако праведниятъ страда, колко повече трѣбва да страда грѣшниятъ. Да се стреми човѣкъ само къмъ доброто, това значи, да се е пробудило въ него висшето съзнание, т. е. доброто въ свѣта. Щомъ това съзнание въ човѣка заспи, злото непременно ще дойде. Когато любовта отсѣтствува, омразата заема нейното мѣсто. Когато истината въ човѣка отсѣтствува, лъжата присѣтствува. Значи, злото, омразата, лъжата запълватъ голѣмитѣ празнини въ живота. Природата не търпи празни пространства. За да не се отварятъ празнини въ живота ви, въ които се настаняватъ злото, омразата и лъжата, като неканени гости, насадете всичко съ семена отъ доброкачествени плодове. Нека животътъ ви стане райска градина. И нека следъ това се опита злото да излѣзе съ ножа си срещу васъ. Вие ще бъдете неуязвими. И най-голѣмиятъ ножъ ще се стопи отъ топлината на вашето сърдце. И голѣмото зло отсѣтства предъ свѣтлината на вашия умъ. Ако мисълта ви се движи съ бързината на свѣтлината, никаква външна сила не може да устои предъ нея. Като знаете това, повдигнете вибрациитѣ на мисълта си, да се движи съ бързината на свѣтлината.

Казвате: Лесно се говори, мъчно се постига. Наистина, има мъчни нѣща, но това, кое-